

Ο Φώτης Χαραλαμπίδης σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

Κάθε φορά και χειρότερα

Ο Γιώργος είδε το πράγματα στραβά εξ αρχής. Πίστεψε ότι δεν έγινε και τίποτε, ότι μπορεί με τρεις-τέσσερις χειρισμούς και άλλες τόσες επαφές - γιατί είχε άκρες παντού, και ένα καλό όνομα να κυκλοφορεί - θα λύνονταν όλα τα προβλήματα. Αμ, δεν λύθηκαν. Και όχι μόνο δεν λύθηκαν, αλλά κάθε φορά τα πράγματα ήταν χειρότερα από την προηγούμενη φορά. Και έφθασε κάποια στιγμή που έγιναν τόσο δυσοίωνα, που ήρθαν και έπνιξαν κάθε ελπίδα σε αυτόν τον κόσμο. Τόσο που ακόμη και εκείνοι που ήθελαν να τον στηρίζουν, να σταθούν δίπλα του και να βοηθήσουν στην προσπάθεια που έκανε, έφθασαν στο "αμήν", τα μούντζωσαν και τα παράτησαν. Κι έμειναν να τον παρατηρούν σ' αυτά που έκανε και τα οποία προφανώς δεν είχαν μεγάλη σχέση με την πραγματικότητα και με αυτό που πραγματικά είχε ανάγκη η Ελλάδα...

Έγιναν τομές

Υπάρχουν καλά στην περίπτωση του Γιώργου Παπανδρέου; Ε, πώς δεν υπάρχουν. Έβαλε πέντε πράγματα σε μια σειρά. Έγιναν τομές και αλλαγές που χρόνιζαν επί δεκαετίες. Πολλά από αυτά έθιξαν κατεστημένα συμφέροντα και λογικές που βασάνισαν τον τόπο για πολλές δεκαετίες, μη σου πω από τη συγκρότηση του ελληνικού κράτους. Κάτι θα μείνει από αυτά, δεν μπορεί. Και ο επόμενος που θα έρθει, δύσκολα θα μπορέσει να τα ανατρέψει. Αρκετά έκαναν μέχρι τώρα όσοι πέρασαν από την εξουσία. Φτάνει!

Αποδείχθηκαν μοιραίοι

Λένε ότι οι ηγέτες κρίνονται από το περιβάλλον τους. Από τους ανθρώπους που έχουν γύρω τους και τους οποίους συμβουλευόνται. Ο Γιώργος Παπανδρέου είχε μια μεγάλη ατυχία ως προς αυτό. Περιοριστήθηκε από ανθρώπους που ήταν κατώτεροι των περιστάσεων. Άνθρωποι με κοντόφθαλμη οπτική για τα πράγματα, με μέτριες ικανότητες, χωρίς όραμα για την Ελλάδα και κυρίως χωρίς λύσεις τις κρίσιμες ώρες. Ελάχιστες είναι οι εξαιρέσεις. Τι να λέμε τώρα... Πάρτε για παράδειγμα το μοιραίο για τον ίδιο (που κόντευε να γίνει μοιραίο και για την Ελλάδα) δημοψήφισμα: Ρέππας, Καστανίδης και Πετσάλλικος τον έπεισαν ότι ήταν η κίνηση-ματ. Και είδαμε όλοι πώς εξελίχθηκε. Τον παρέσυρε και τον ίδιο στο βυθό. Ε, αυτοί οι άνθρωποι ως τη τελευταία ώρα επέμεναν να έχουν ρόλο και λόγο. Ο Καστανίδης είπε στο τελευταίο Υπουργικό Συμβούλιο ότι "είναι θέμα ηθικής τάξης στις επόμενες εκλογές να πάμε με αρχηγό τον Γιώργο Παπανδρέου"!!! Μα που ζουν; Σε άλλη χώρα;

Ο λαός και οι πολιτικοί του

Μου προξένησε τρομακτική εντύπωση η αντίδραση του απλού κόσμου, μόλις "έσκασε" η είδηση (στην αρχική της μορφή) ότι ο Έλληνας πρωθυπουργός προτίθεται να προκηρύξει δημοψήφισμα - αυτή η πρόταση που κίνησε με ιλιγγιώδεις ρυθμούς τις εξελίξεις.

Και καλά αυτοί που θα ψήφιζαν

"Ναι". Πες ότι πανικοβλήθηκαν... Εκείνοι που ήταν με το "Όχι" όμως; Αυτοί δεν έλεγαν τόσους μήνες πως αποτελούν το 99% του ελληνικού λαού; Δεν αποτελούσε το δημοψήφισμα αίτημα των "Αγανακτισμένων"; Ακόμα και όσα ζήσαμε την 28η Οκτωβρίου, λόγω του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου δεν υποτίθεται πως έγιναν; Στο κάτω-κάτω, μια ζωή δεν ακούμε για τον Υπέροχο, Κυρίαρχο, Περήφανο Ελληνικό Λαό που αντιστέκεται; Είναι δυνατόν ένας τόσο σούπερ-ντούπερ λαός να μη διαθέτει σωστή κρίση;

Μήπως λοιπόν ένα (μικρό ή μεγάλο) κομμάτι του ελληνικού λαού είναι πρώτο στα γιαούρτια και στα φάσκελα, αλλά όταν πρέπει να πάρει μια κανονική απόφαση λακίζει; Μήπως οι πολιτικοί είναι μεν "αλήτες", "προδότες", "πουλημένοι" και "δωσίλογοι", αλλά τελικά πολύ χρήσιμοι για να βγάζουν αυτοί το φίδι από την τρύπα;

Με το βλέμμα στην Αθήνα

Η Ελλάδα πρωταγωνίστησε με τον χειρότερο δυνατό τρόπο στη Σύνοδο των G20, με πληροφορεί, με πολλές λεπτομέρειες, συνάδελφος αθηναϊκής εφημερίδας, που βρέθηκε στις Κάννες.

Αλλιώς το είχε φανταστί ο Νικολά Σαρκοζί. Το G20 των Καννών ήταν η ευκαιρία του να λάμψει στη διεθνή σκηνή, όπως είχε κάνει ο Γκέρντον Μπράουν, σε εξίσου κρίσιμες περιστάσεις, στο G20 του Λονδίνου, τον Απρίλιο του 2009. Να ηγηθεί της προσπάθειας για μια νέα συμφωνία των "μεγάλων" της παγκόσμιας οικονομίας για συντονισμένες πολιτικές υπέρ της ανάπτυξης. Να βάλει το λιθαράκι του στην καλύτερη ρύθμιση του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος. Να θέσει υπό έλεγχο τις αγορές των εμπορευμάτων, ώστε να περιοριστούν οι λιμοί στον τρίτο κόσμο.

Αντί όλων αυτών, το βασικό θέμα με το οποίο ασχολήθηκε ο Γάλλος πρόεδρος, μαζί με ολόκληρη τη Σύνοδο, ήταν η Ελλάδα. Ήταν εντυπωσιακός ο βαθμός στον οποίο τα γεγονότα στην Αθήνα κυριάρχησαν στις συζητήσεις πολιτικών και δημοσιογράφων στο Palais des Festivals et des Congres των Καννών. Σε όλες τις οθόνες έπαιζαν εικόνες της Βουλής και του Έλληνα πρωθυπουργού. Σε όλες τις συζητήσεις στους διαδρόμους και στις ανταποκρίσεις, σε κάθε γλώσσα, διακρίνονταν τα ονόματα "Παπανδρέου", "Βενιζέλος", ακόμα και "Σαμαράς".

Οι Έλληνες πάντα πιστεύαμε ότι είμαστε στο κέντρο του κόσμου. Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών το επιβεβαίωσαν με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Η απόφαση του Γιώργου Παπανδρέου για δημοψήφισμα, άνοιξε τον ασκό του Αιόλου.

Δεν ήταν μια ακατανόητη απόφαση.

Ο στόχος ήταν διττός: να απαντήσει στην ακραία και συχνά απαράδεκτη φιλολογία περί παράδοσης της εθνικής κυριαρχίας στους ξένους, που εξαπολύουν εναντίον του εδώ και ενάμιση χρόνο πολιτικές δυνάμεις από την άκρα Αριστερά μέχρι την άκρα Δεξιά και παντού ενδιάμεσα και να φέρει προ των ευθυνών τους όλους εκείνους που διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους κάθε φορά που ψηφίζονται μέτρα λιτότητας, αλλά παθαίνουν πανικό κάθε φορά που γίνεται ορατός ο κίνδυνος να μην κάνει το καθήκον της η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο, η προσφυγή σε δημοψήφισμα τέσσερις μόλις ημέρες αφότου η Ενωμένη Ευρώπη, ύστερα από εξαιρετικά δύσκολες και λεπτές διαπραγματεύσεις, ψήφισε τη νέα συμφωνία για την στήριξη της Ελλάδας (συμφωνία για την οποία πανηγύριζε ο Γ. Παπανδρέου), χωρίς καμία συνεννόηση με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, ήταν φυσικό να τους εξοργίσει. Η αντίδρασή τους ήταν αναμενόμενα σκληρή. Το ιδιαίτερα ανησυχητικό για την Ελλάδα είναι η μορφή που πήρε αυτή η σκληρότητα.

Εκχώρηση μέρους της εθνικής κυριαρχίας

Το αντάλλαγμα για τη βοήθεια που θα πάρει η Ελλάδα, με βάση τη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου, είναι η εκχώρηση μέρους της εθνικής κυριαρχίας της, με τη στενότερη εποπτεία που θα της επιβληθεί, δηλώνει ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Και πρόσθεσε, απαντώντας στην ερώτηση αν άλλες χώρες, όπως η Πορτογαλία και η Ιρλανδία θα μπουν στον πειρασμό να ζητήσουν παρόμοια ρύθμιση με αυτήν της Ελλάδας, ότι "καμία άλλη χώρα δεν θα ήθελε να της επιβληθούν τέτοια μέτρα, ακόμα και εάν βρεθεί σε έσχατη ανάγκη". Η μόνιμη αποστολή της Τρόικας, που θα εγκατασταθεί στην Ελλάδα τον Δεκέμβριο, θα είναι να ελέγχει σε καθημερινή βάση τις αποφάσεις των Ελλήνων υπουργών.

Το κείμενο του προσχεδίου των συμφερασμάτων της Συνόδου Κορυφής, ήταν σαφέστατο: Το μόνιμο κλιμάκιο θα ελέγχει σε καθημερινή βάση τις αποφάσεις που λαμβάνουν ή που δεν λαμβάνουν οι Έλληνες υπουργοί στα κρίσιμα για την υλοποίηση του νέου Μνημονίου υπουργεία. "Θα είναι ένας μηχανισμός έγκαιρης προειδοποίησης. Θα ενημερώνονται για τα πάντα που αφορούν το Μνημόνιο και θα ενημερώνουν τους ανωτέρους τους", λέει στέλεχος του οικονομικού επιτελείου.

Ερωτήματα μετά τις αιφνίδιες κρίσεις

Μεγάλη αναστάτωση προκάλεσε σχεδόν στο σύνολο των ανώτατων αξιωματικών των ελληνικών ενόπλων

δυνάμεων, η ξαφνική κίνηση του υπουργού Εθνικής Άμυνας Πάνου Μπεγλίτη, να αλλάξει όλη την ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων.

Βέβαια, κατά καιρούς, συνεργάτες του Πάνου Μπεγλίτη άφηναν να διαρρεύσει ότι θα υπήρχαν αλλαγές. Όμως μάλλον προειδοποιητικές βολές ήταν και όχι αποφάσεις. Η αλήθεια είναι ότι οι αλλαγές έγιναν νομίμως. Όμως, υπάρχουν μια σειρά από ερωτηματικά που χρήζουν σοβαρών απαντήσεων:

Πώς είναι δυνατόν να αλλάζει και μάλιστα όλη η ηγεσία, χωρίς συγκεκριμένη δικαιολογία; Να μην υπάρχει δηλαδή συνέχεια στο ανώτατο επίπεδο.

Πώς είναι δυνατόν να φτάνεις το μαχαίρι τόσο βαθιά, ιδιαίτερα σε Στρατό Ψηφός και Ναυτικό, χωρίς να υπάρχει συγκεκριμένος λόγος και εξήγηση.

Πώς είναι δυνατόν να αλλάξεις την ηγεσία σε μια ημέρα που η κυβέρνηση δείχνει να μπορεί να πέσει, ενώ την επομένη αρχίζει η διαδικασία ψήφου εμπιστοσύνης, που σημαίνει ότι μπορεί η κυβέρνηση να πέσει.

Ο Πάνος Μπεγλίτης έκανε μια λάθος κίνηση, για λόγους έως σήμερα ανεξήγητους από τον ίδιο. Και αυτό μικρή σημασία έχει αν θα χρεωθεί στον ίδιο. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι έκανε μια απυροχολόγητη κίνηση, που προκάλεσε εντάσεις και αναστάτωση στο στράτευμα. Και μάλιστα σε μια κρίσιμη περίοδο. Όλο αυτό, βέβαια, δεν έχει να κάνει σε τίποτα με τη νέα ηγεσία, που διαθέτει ικανότητες και προσόντα, όπως λένε όσοι ξέρουν. Ικανότητες και προσόντα όμως, που θα πρέπει να αποδείξουν στην πορεία, μια και "αρχή άνδρα δείκνυσι".

Ποιός φοβάται τη 17η Νοεμβρίου; Η (όποια...) κυβέρνηση.

Οπωσδήποτε οι αστυνομικές αρχές. Μαζί και οι πρυτάνεις. Η ατμόσφαιρα μυρίζει ήδη... μολότοφ, αν λάβει κανείς υπόψη ότι η Σύγκλητος του Πολυτεχνείου φρόντισε, εγκαίρως, να πλύνει τα χέρια της. Με έγγραφό της προς τα υπουργεία Παιδείας και Προστασίας του Πολίτη προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών, ζήτησε να υπάρξει σχέδιο αποτροπής ταραχών και καταστροφών κατά τις επετειακές εκδηλώσεις του Πολυτεχνείου, το οποίο, ωστόσο, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά, να μην "τραυματίζει" το νόημα της επετείου. Εφέτος, για πρώτη φορά δεν ισχύει το άσυλο.

Καταργήθηκε διά νόμου, που ψηφίστηκε με τη συναίνεση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας. Στην πράξη θα φανεί αν η ελληνική πολιτεία είναι σε θέση να εφαρμόσει το νόμο του κράτους και, εφόσον τον εφαρμόσει, εάν πράγματι είναι σε θέση να επιβάλει την τάξη με σεβασμό στις βασικές δημοκρατικές αρχές. Τίποτε από τα δύο δεν είναι αυτονόητο.